

”
IDŐ

SZÁZLOK

“

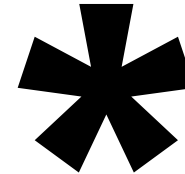
**kiss miklós és szigeti gábor csongor
pályázata a dunaujvárosi public art felhívásra**

A fotográfia, mint szolgáltatás egykor fontos szerepet töltött be az emberek életében. A műtermi és kültéri fotózás tömeges elterjedéséig még kuriózumnak és meghatározó ünnepi eseménynek számított. Ennek fontosságát eleinte a kisebb, hordozható analóg fényképezőgépek, később a digitális képalkotási technológiák szorították háttérbe, ennek ellenére mindmáig fontos a díszlet, az öltözet és a beállítás. Az emberek ezek segítségével manipulálják a látványt, "más" világba kerülhetnek egy fénykép erejéig. Ennek egyik jellemző példája a vásári fotográfia.

A vásári fotózás esetében a látogatók egy úgynevezett penge fal vagy paraván mögé állnak. A paravánon népszerű, különleges szereplők jelennek meg, olyan személyi attribútumok, személyiségek, helyzetek, melyekkel azonosulni lehet. A pengefalon megjelenő alakok arca ki van vágva, ebbe a kivágásba helyezheti bele arcát a látogató, aki a paraván mögött áll. Így lesz gyerekből súlyemelő, férfiből nő, parasztból király stb...

A korabeli életképek festett hátterével különleges fotók készítésére nyílt lehetőség, „beállítva” a képbe a korhű kosztümbbe öltöztetett fotóalanyokat. Az illúziókeltést szolgálták az egyes hátterekhez illő, választható öltözékek, tárgyak, kiegészítők. Mindez egy játék, amiben szívesen vesznek részt az emberek, azaz "adják az arcukat" egy többé-kevésbé jól előkészített ál-dokumentumhoz, egy képhez, emlékhez, melyet magukkal visznek és szívesen megmutatnak másoknak is.

Pontosan erre próbál reflektálni alkotásunk, amikor jól megválasztott és jól pozicionált, a város 50-es években történő építését és mára történelmi múltját dokumentáló fotókat a vásári fotográfia eszközével köztérre állítunk ki.

(Az archív felvételeket a helyi múzeumon keresztül szerezzük be.)

A képek elhelyezésüket és témájukat illetően a mozinak és környékének, valamint a városházának és környékének múltját elevenítik fel, és így bizonyos szögből fotózva egy kép erejéig összemosódik a múlt és a jelen, aminek részese a ma ott élő vagy oda látogatóba érkező polgár.

Az emberek beleélhetik magukat a város épülésének korszakába, megismerkedhetnek az akkori élettel, és esetleg felismerhetik idős vagy már halott szeretteiket.

Egy olyan panoptikum es skanzen keletkezik, ahol az idő egy fénykép erejéig összemosódik, és a térben egyidejűleg jelenik meg múlt és jelen.

Egy "időkollázs" születik, mely tetszés szerint megörökíthető* és hazavihető.

*bármilyen a látogatóknál lévő képalkotó eszközzel

